

توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر می کنند؟

داستان دادگاه نظر سنجی یک قصه دردناک دیرینه و تکراری است. دانش پژوهان به پژوهش می پردازد که نتایجش، به ذائقه ارباب قدرت خوش نمی آید. آنها دستگیر می شوند، مورد بازجویی قرار می گیرند و سرانجام در دادگاهی به خیانت های خود اقرار می نمایند و از کرده ها، گفته ها و نوشته ها اظهار ندامت می کنند. اما در این داستان چه پیش آمده است؟ بر هیچ اهل نظری پوشیده نیست که یکی از دستاوردهای جامعه شناس (که آگوست کنت آن را در جایگاه مادر دانش ها قرار می دهد) و روان شناس اجتماعی، باز خورد سنجی و سنجش افکار عمومی است که نشانگر رویکردهای یک اجتماع به یک مسأله می تواند باشد. در تمام دنیا، حکومت های دموکراتیک که خود را پاسخ گوی افکار عمومی می بینند و به علت انتقال قدرت می دانند که اگر نتوانند با خواست اکثریت ملت همراه گردند جایگاه انتخابی خود را از دست خواهند داد، با جان و دل از پدیده نظر سنجی استقبال می کنند و حاضرند هزینه های بالا بپردازند تا از افکار عمومی و خواست اکثریت ناآگاه نمانند. اما در یک حکومت توتالیتر چون به جامعه به گونه یک توده ای شکل نگریسته می شود که در قاعده هرم قدرت می باشند و باید با راس هرم خود را همگون سازند، دگر اندیشی، تاب آوردنی و تحمل پذیر نیست. البته این امکان نیز برایشان نیست که اندیشه ناقصی و درونی شده افراد در جامعه را همسان خود سازند اما در مقام ابراز و بیان و جلوه بیرونی آن از تمام امکانات مقتدرانه خود استفاده می کنند، تا صدایی ناهمگوا با شعارهای آن شنیده نشود.

در این پرونده هم چالش در نگاه در یک حاکمیت دوگانه، میرز است. دستگاه های انتخابی و دموکراتیک، از سفارش دهندگان نظر سنجی اند و دستگاه های تحت سیطره اقتدارگرایان نامتخب، از مقابله کنندگان با آن. که گروه دوم به علت انکاپش بر قوای قضایی، امنیتی، نظامی، انتظامی و شبه نظامی معمولاً پیروزمند این میدان است.

نکته قابل توجه و حائز اهمیت دیگر آن است که جناح اقتدارگرا خود را میزان و استاندارد می داند و شرایط ارزشمندی دیگران را در میزان نزدیکی به این استاندارد می جوید.

در همین بیانیه دادستان دادگاه، مشکلی مطرح می گردد که از این حیث قابل توجیه است: "... پرسش کنندگان توجیه شده بودند که افراد چادری و ریش دار، دارای پیراهن روی شلوار و با ظاهر حزب الهی کمتر سوال شود و بیشتر با افراد ظاهر نامناسب سوالات مطرح شود." (روزنامه بهار ۸۱/۸۱)

آقای دادستان سلیقه شخصی لباس پوشیدنش را معیار مناسب و نامناسب می داند. برای همین صفتی که برای نوع دیگر لباس پوشیدن می آورد لفظ (نامناسب) است. ایشان حتی به خود زحمت نمی دهد که به طور مشخص آماری در جامعه بگیرد و ببیند چند درصد افرادی که در طول روز در کوچه و خیابان با آن ها برخورد دارد، لباسشان (نامناسب) است؟ نحوه نگاه ایشان و همفکرانشان به مسأله رابطه با آمریکا نیز همین گونه است. چنانچه معتقدند این نظر سنجی، توطنه است و دروغین می باشد و نظر و خواست اکثریت ملت ایران چیز دیگری است، چرا مسأله را به فرزندم نمی گذارند، تا سیه روی شود هر که در او غش باشد. ایشان اگر به حرفشان معتقد هستند و دچار خود میان بینی در تسری نظرشان به کل ملت ایران نمی باشند، حال پیشنهاد این است که خودشان طرح فرزندم را مطرح نمایند و از مجراهای قانونی همفکرانشان در مجلس و شورای نگهبان و مجمع تشخیص (که در دو نهاد تقریباً همه با ایشان همسو هستند) پیگیری کنند، چرا که نتیجه آن بزرگترین رسوا کننده (!) نظر سنجان می باشد و این شرمندگی به عنوان مجازات برایشان از هر عقاب دیگری دردناک تر است.

اما دو نکته نیز در ادعای نامناسب قابل توجه بود.

دادستان، در ضمن ادعاهای خود، حکمی اثبات نشده را که جنبه متهم ساختن داشت بدون آن که متهمان امکان دفاع داشته باشند یا این ادعا در محکمه عدالت محوری به اثبات رسیده باشد به عنوان یک موضوع پذیرفته بیان داشت و قاضی (ظاهراً در کل کشور، پرونده های اندیشمندان باید به زوج مرتضوی - تشکری سپرده شود و قوه قضاییه به این عریض و طویل و با بودجه های هنگفت جز این تازه کاران کسی را برای رسیدگی ندارد) به راحتی از آن کنار آن می گذرد.

متهم در بازجویی های خود گفته است "احساس می کردم که فردی از مناقبین از همه چیز ما مطلع است. این فعل گمان می کنم بیانگر خیلی از مسائل می تواند باشد. او نمی گوید "می دانستم" چون چنین چیزی شاید نبوده است، و اگر بوده او اطلاع نداشته است و اما پرسش اینجاست که او تحت چه شرایطی بوده که نمی توانسته انکار کند؟! آیا در حقوق بر مبنای احساس افراد و دریافت های متافیزیکی می توان شواهدی برای استناد یافت؟ این "حس" که جزو حواس ظاهری نبوده است، و گر نه می گفت، مثلاً، دیدم یا شنیدم و ... پس لابد حس ششم بوده است. آیا برای دادستان حس ششم هر متهمی، هر گونه که باشد، قابل پذیرش است؟! "

مشکلی دارم ز دانشمند مجلس باز پرس توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر می کنند

تبعات مخالفت با همه پرسسی برای محافظه کاران

روزنامه رسالت روز به همفکران خود پیشنهاد کرد از هرگونه مخالفت با برگزاری همه پرسسی پرهیز کنند.

ارگان محافظه کاران تاکید کرد که متفکران اصول گرا باید آگاه و هوشیار باشند که هر نوع ابراز مقاومت در مقابل طرح برگزاری فرزندم، نوعی مصادره به مطلوب است. به عبارت دیگر کسانی که به هر دلیل با برگزاری فرزندم ابراز مخالفت میکنند... با این عمل خود تأثیری بر افکار مسلط در حیات سیاسی به جای میگذارند که با تأثیر شکست در برگزاری فرزندم مفروض معادل است و اگر چنین تصویری در مورد موضع اصول گرایانه روا داشته شود، بی تردید غیرواقعی و از موضع انفعال و عدم توجه کافی به ظرفیت های مدنی بلااستفاده اصول گرایانه خواهد بود.

بخش افراطی مخالفان اصلاحات به کودتا می اندیشد

ایرنا، رجبعلی مزروعی گفت: بخش افراطی مخالفان اصلاحات در ایران، به کودتا، سرکوب و برخورد نظامی فکر میکند.

رئیس انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران روز چهارشنبه در گفت و گو با ایرنا تصریح کرد: کودتا و سرکوب آخرین حربه ای است که مخالفان افراطی اصلاحات در اختیار دارند.

نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی در عین حال گفت: البته این حرکت آنها نیز جواب نخواهد داد، هر چند میتواند هزینه هایی را به کشور تحمیل کند.

این روزنامه نگار گفت: با رأی ۲۲ میلیونی مردم در انتخابات هشتم به خاتمی، مخالفان افراطی اصلاحات به غایت دریافتند که پایگاهی در جامعه ندارند، لذا عزم خود را برای برخورد حذفی با اصلاحات، جزم کردند.

مزروعی، اقدام های یک سال و چند ماه گذشته افراطیان را در این چارچوب دانست و گفت: واقعیت اجتماعی به اینها اجازه نمیدهد که با سازوکار شبهه قانونی جلو اصلاحات را بگیرند.

مواضع اخیر مخالفان افراطی اصلاحات نشان دهنده ناامیدی آنان، حتی از به کار بردن روش های شبه قانونی است.

مزروعی گفت: دوران تکیه بر زور و سرنیزه و استبداد گذشته و هیچ نیروی سیاسی جز با رأی و خواست مردم نمیتواند جایگاهی برای خود در عرصه سیاست متصور شود. جناح افراطی مخالف اصلاحات درک درستی از واقعیت ها و خواسته مردم ندارد و مواضعش به گونه ای است که میتواند کشور را به سمت فاجعه ببرد.

سالانه سه میلیارد دلار فرار سرمایه از ایران صورت میگیرد

ایرنا، روزنامه "نسل فردا" چاپ اصفهان در شماره روز شنبه خود نوشت: براساس آمار بانک جهانی، سالانه سه میلیارد دلار فرار سرمایه از ایران صورت میگیرد.

این نشریه به نقل از سرپرست دفتر نمایندگی تام الاختیار بازرگانی ایران نوشته است: وضع فعلی اقتصاد ایران به هیچ عنوان نباید مبنای معیار تصمیم گیری برای عضویت یا غیر عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی قرار گیرد.

نسل فردا همچنین به نقل از اسفندیار امیدبخش آورده است: ما باید تصویری از ایران در ۱۰ یا ۱۵ سال آینده و با جمعیتی حدود ۱۰۰ میلیون تن در ذهن داشته باشیم که وضع اقتصادی آن زمان به هیچ عنوان قابل مقایسه با شرایط فعلی نخواهد بود.

این نشریه محلی در مطلبی با عنوان "پدیده سالمندی مسأله جامعه ما میباشد" آورده است: اگر امروز پدیده سالمندی هنوز آن مشکل حاد خود را نشان نداده است، در چند سال آینده به شدت به آن درگیر خواهیم شد.

جوانان در سالهای اخیر از نظر مذهبی افت داشته اند

ایرنا، آیت الله علی مشکینی گفت: متأسفانه جوانان در سال های اخیر از نظر مذهبی افت داشته اند.

رئیس مجلس خبرگان رهبری روز شنبه در دیدار وزیر آموزش و پرورش با وی افزود: آموزش و پرورش باید در ترویج و گسترش مسایل دینی و مذهبی در بین دانش آموزان تلاش بیشتری انجام دهد.

وی گفت: پست و مقامی که به افراد میرسد نتیجه خون هزاران شهید و زحمات میلیون ها انسان است که باید با خدمت درست به مردم و تلاش در راه تحقق اهداف دین از این دستاوردها پاسداری کرد.

وی اضافه کرد: در برخی جاها صحبت های ناروایی میشود که دانشجویان کف میزنند که ممکن است این صحبت ها سبب ارتداد کسی شود، کاری کنید که این قضایا اتفاق نیفتد نه اینکه زیادتر شود.

امام جمعه قم گفت: دانش آموزان و دانشجویان باید در سیاست وارد شوند و انتقادات خود را مطرح کنند اما نه اینکه در اجتماعات حرف هایی پیش آید که با خدا و اسلام ما مطابق نیست.